

374

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 3 sierpnia 1959 r.

w sprawie zabezpieczenia materiału siewnego konopi jednopiennych od szkodliwych zapyleń.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o nasiennictwie (Dz. U. Nr 6, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na całym obszarze województw: wrocławskiego, opolskiego i zielonogórskiego ustanawia się rejon uprawy konopi jednopiennych.

2. W rejonie uprawy konopi jednopiennych zabrania się wysiewania konopi dwupiennych, zarówno na nasiona, jak i na cele przemysłowe, na zbył i na potrzeby własne gospodarstwa.

3. Użytkownicy gospodarstw rolnych położonych w rejonie uprawy konopi jednopiennych obowiązani są niszczyć konopie rosnące dziko na terenie użytkowanych przez nich gospodarstw.

4. Plantacje konopi dwupiennych prowadzone w rejonie konopi jednopiennych podlegają zniszczeniu, jeżeli powstały przez zasiew dokonany po dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 2. 1. Nie kontraktowane plantacje konopi w rejonach uprawy konopi jednopiennych mogą być prowadzone w odległości nie mniejszej niż 1 km od plantacji kontraktowanych

i nie mogą zawierać więcej niż 5% roślin męskich (plaskoni); selekcja roślin męskich powinna być przeprowadzona przed ich kwitnieniem.

2. Nie kontraktowane plantacje konopi prowadzone wbrew przepisom ust. 1 podlegają zniszczeniu, jeżeli zostały założone lub jeżeli kwitnienie konopi nastąpiło po dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Instytucje kontraktujące powinny sporządzić i przesłać do biur gromadzkich rad narodowych wykazy kontraktowanych plantacji nasiennych konopi z podaniem adresów oraz imion i nazwisk plantatorów. Wykazy te przed ich wysłaniem powinny być zatwierdzone przez organ administracji rolnej przydziu powiatowej rady narodowej.

2. Zarządzenie niniejsze łącznie z wykazami, o których mowa w ust. 1, biura gromadzkich rad narodowych powinny niezwłocznie podać do powszechnej wiadomości w siedzibach i biurach gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” przez wywieszenie na widocznym miejscu, a ponadto ogłosić w za-
interesowanych wsiach w sposób tam przyjęty.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

375

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 8 lipca 1959 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w akademiach medycznych.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej we Wrocławiu tworzy się:

1) Katedrę Chemii Fizjologicznej wraz z przynależnym do niej zakładem,

2) Katedrę Mikrobiologii wraz z przynależnym do niej zakładem.

§ 2. Na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Łodzi tworzy się Katedrę Historii Farmacji wraz z przynależnym do niej zakładem.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. A. Pacho

376

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 lipca 1959 r.

w sprawie należności za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne kwestionowane przez zleceniodawców.

Na podstawie § 9 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 45 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu wprowadzenia nowej organizacji w budownictwie (Monitor

Polski Nr 16, poz. 99) oraz w celu przyśpieszenia sprawdzania przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe słuszności odmowy przez zleceniodawców zapłaty należności za roboty

budowlano-montażowe komunikacyjne i właściwego wykazywania tych należności w księgowości i sprawozdawczości z wykonania planu produkcji budowlano-montażowej zarządza się, co następuje:

§ 1. Należności za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne zakwestionowane przez inwestorów należy rozliczać zgodnie z trybem i zasadami określonymi zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie należności za roboty budowlano-montażowe kwestionowane przez zleceniodawców (Monitor Polski Nr 32, poz. 148).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz

377

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 lipca 1959 r.

w sprawie terenowej koordynacji przewozów.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 4, poz. 26 i z 1953 r. Nr 43, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowa koordynacja przewozów ma na celu zapewnienie pełnej i racjonalnej współpracy pomiędzy kolejami normalnotorowymi i dojazdowymi, transportem drogowym oraz żeglugą śródlądową w zakresie przewozów osób i ładunków.

§ 2. 1. Tworzy się przy wydziałach komunikacji prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw komisje koordynacji przewozów, zwane w dalszym ciągu „komisjami”.

2. Komisje są organami opiniodawczymi oraz mogą zgłaszać wnioski w sprawach koordynacji przewozów.

3. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej (WRN) — należy przez to rozumieć również prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa;
- 2) województwie — należy przez to rozumieć również obszar miasta wyłączonego z województwa;
- 3) wydziale komunikacji — należy przez to rozumieć wydział komunikacji prezydium WRN, przy którym utworzona jest komisja.

§ 3. 1. Do zakresu działania komisji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie wniosków w sprawie podziału nadawanych w województwie ładunków pomiędzy poszczególne rodzaje transportu ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania wodnych szlaków komunikacyjnych oraz w sprawie eliminacji nieracjonalnych przewozów;
- 2) opiniowanie wniosków w sprawie uruchomienia lub likwidacji na stacjach kolejowych placówek Państwowej Komunikacji Samochodowej (PKS) dla dowozu drobnych przesyłek kolejowych do odbiorców i odwrotnie oraz wniosków odbiorców o zwolnienie ich od obowiązku korzystania z usług placówek PKS w tym zakresie;
- 3) opracowywanie wniosków w zakresie wykorzystania środków transportu własnego użytkowników oraz ustalenia obszaru wykonywania przewozów tymi środkami;
- 4) wysuwanie wniosków dotyczących likwidacji niedomagań obsługi transportowej województwa;
- 5) opracowywanie wniosków koordynacyjnych w zakresie rozkładów jazdy;

6) stawianie wniosków co do zmian opłat przewozowych, wynikających z potrzeb koordynacji przewozów;

7) stawianie wniosków co do uruchomienia linii komunikacji samochodowej uzupełniających linie kolejowe oraz wskazywanie miejscowości, w których należałoby utworzyć bądź zlikwidować istniejące punkty obsługi przewozowej transportu drogowego, kolejowego lub wodnego;

8) badanie możliwości zastępowania na pewnych odcinkach istniejącej obsługi transportowej innym, bardziej uzasadnionym gospodarczo rodzajem transportu oraz opracowywanie odpowiednich wniosków i rozpatrywanie wniosków zainteresowanych przewoźników w tym zakresie, a zwłaszcza wniosków w sprawach:

a) odciążenia kolei normalnotorowych przez transport drogowy w zakresie przewozu osób i ładunków na krótkich odległościach;

b) likwidacji bocznic kolejowych uciążliwych dla ruchu kolejowego lub nierentownych oraz ich zastępowania transportem drogowym;

c) przejmowania przez żeglugę śródlądową przewozów wykonywanych koleją lub transportem samochodowym;

d) wykorzystania w granicach gospodarczo uzasadnionych zdolności przewozowej kolei dojazdowych;

9) opiniowanie i stawianie wniosków co do tras i obszarów komunikacji wykonywanej różnymi rodzajami transportu;

10) przedstawianie wniosków dotyczących ulepszenia nawierzchni poszczególnych odcinków dróg publicznych i wzmocnienia mostów oraz budowy nowych dróg kołowych bądź innych szlaków komunikacyjnych w celu stworzenia możliwości używania ekonomiczniejszych środków transportowych;

11) opiniowanie projektów budowy nowych bocznic kolejowych oraz stawianie wniosków w zakresie spraw spornych dotyczących obsługi bocznic.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do wojskowych przewozów kolejowych oraz do wojskowych bocznic kolejowych.

§ 4. Komisja ma prawo żądać od poszczególnych instytucji i przedsiębiorstw uspołecznionych położonych na terenie województwa wszelkich danych i informacji potrzebnych do wykonania zadań określonych w §§ 1 i 3.

§ 5. 1. W skład komisji wchodzi:

- 1) jako przewodniczący — kierownik wydziału komunikacji;
- 2) jako członkowie: